

[Elisabeth Arnold]

voldsperson, en person, der gentagne gange begår vold, måske grov vold og måske over for familiemedlemmer? Hvilken straf ville være rimelig, ville være relevant? Er det i virkeligheden ikke sådan, at ofte er det kun den straf, der varer evigt, der i virkeligheden vil være skrap nok? Det er det skråplan, vi nemt kommer ud på, hvis vi lader os gribe af en enkelt voldsom beskrivelse af en voldsepisode.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg har et par bemærkninger til hr. Helge Adam Møller.

Hvis det, at vi forlænger straffene, har en signalværdi, og hvis vi gør det, fordi vi mener, at der er for megen vold – hvad vi selvfølgelig gør – er vi så ikke nødt til at gøre det ca. hvert halve år for at komme med det signal, for at protestere mod det, der foregår? Og så kommer vi jo højt op efterhånden, hvis der hver gang skal ske en forlængelse med f.eks. en tredjedel. Derfor anser jeg den form for politik for noget, der ikke rigtig fører nogen vegne hen.

Det andet, jeg vil sige, er sådan set mere gennemgribende. Det er det forhold, at Justitsministeriets psykiatriske overlæge allerede for over et år siden – ja, faktisk er det to år siden nu – fortalte os, hvor mange meget lidende psykiatriske patienter der sidder i vore fængsler, og hvordan de gang på gang nærmest tvinges ud i kriminalitet. Der er mange indsatte, der lider af en sygdom af en sådan karakter, jeg tror, det var en tredjedel eller halvdelen efter det sidste tal. Vi har drøftet det i Retsudvalget et par gange. Der er begået mord af disse mennesker.

Og også i opfølgning af fru Elisabeth Arnolds spørgsmål om den lange regeringsperiode vil jeg gerne spørge: Hvad gjorde regeringen i grunden dengang over for disse mennesker, som vi bare sætter i fængsel vel vidende, at de formentlig begår vold igen, når de kommer ud? Hvad gjorde regeringen? Vi har i et storbyinitiativ taget hånd om nogle af disse problemer. Der skal gøres meget mere. Men den tidligere regering vidste i mange, mange år, at stærkt lidende, psykisk lidende patienter, som med stor sandsynlighed ville begå strafbare handlinger – herunder vold – når de kom ud, sad i vore fængsler. Regeringen gjorde, så vidt jeg ved, intet som helst ved det problem.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg er glad for, at hr. Helge Adam Møller ikke kunne dokumentere, at skærpede straffe vil have en præventiv virkning, for så ville han være i besiddelse af nogle forskningsresultater eller sammenlignende studier, som jeg ikke kendte. Det er han ikke, kan jeg høre. Det er jeg godt tilfreds med. Så er jeg mere på sikker grund.

Så siger hr. Helge Adam Møller, det vil have en signalværdi. Ja, og så kunne jeg i øvrigt gentage, hvad hr. Ole Espersen sagde om, at så kan vi forhøje straffene hvert halve år. Så sender vi signaler ud hele tiden.

Det allersidste eksempel, hr. Helge Adam Møller gav, fik mig til at tænke på en politistat, for det er klart, at hvis vi spærrede alle folk inde på livstid, eller indtil de blev så vakkelvorne, at de dårligt kunne svinge en kølle mere, er det klart, at så kunne vi få isoleret dem.

Jeg sad og tænkte på, at jeg kender nogle autoritære regimer her i denne verden. Det gør hr. Helge Adam Møller sikkert også. Jeg kender også nogle politistater. Vi har alle sammen kendt Sovjetunionen og de østeuropæiske lande. Der var meget mindre registreret vold, helt klart, fordi dér anvendte man ikke bare dødsstraf, men også umådelig lange straffe – 20-30 år. Det er klart, så er de isoleret. Og så havde man i øvrigt en politimand stort set på hvert gadehjørne.

Vi har et valg, hr. Helge Adam Møller, vi har et valg imellem, om det er en sådan stat, vi synes vi skal have, eller om vi synes, vi skal have en stat, hvor vi kan leve i relativ frihed og så gribe ind med midler, som vi tror at vide har en virkning, og ikke bare handle på grundlag af signalværdier.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Jeg bemærkede også, at hr. Helge Adam Møller er klogere end samtlige, der forsker i de alvorlige emner og baggrundene for vold.

Jeg nåede ikke før at svare på spørgsmålet om konsekvensen over for de helt unge, og dér kan jeg være enig med hr. Helge Adam Møller langt hen ad vejen. Jeg mener også, der skal være større konsekvens tidligst muligt over for børn og unge, der er på vej ud i noget skidt. Jeg